

ישראל קורצ'אק קורצ'אק
اسرائيل تقرا كورنشاك

1918

חופשת קיץ

מאת: יאנוש קורצ'אק, כתבים ט', עמ' 225

תרגום: אורי אורלב

באותו בית ספר, ואפילו באותה כיתה לומדים שני ינקים. הראשון יסע בחפץ לכפר, השני ישאר בעיר. הראשון יבלה את הקיץ בחברה עליזה של בני גלו במשחקים ובפספוט רעשני. השני ילך כל יום לגן עם ספר. יהיו לו ספרים שונים: מעניינים ומובנים או קשים, שלא יצליח להבין את תוכנם - וישקע במחשבות בשעת הקריאה. וישים לב לאלון עבות, גדול, זקן, חשדן ודומם. ואז כבר תמיד ישב מול העץ הזה, העץ "שלו". זה יהיה הספסל שלו והעץ שלו, ומקומו בגן.

יעברו ימים רבים ופתאום יגלה שליד האלון העתיק צומח אלון קטן. קדם לכן לא שם אליו לב. עכשו יהיו לו כבר שני עצים: גדול וקטן. ושוב עוברים הימים - החפץ עומד להסתיים - הרבה ספרים - הרבה מחשבות שונות ומשונות, קודרות וקורנות. עד שפעם אחת עולה בדעתו של ינק:

"האלון הזקן בודאי פורש את שורשיו במעמקי האדמה בצורה כזאת שלא לגזל מיצים מהעץ הקטן, כדי שלא יתייבש, כדי שיגדל. הוא טוב וחקם, האלון הזקן.

ולמחרת, אחרי שהתבונן ינק זמן רב בשני העצים, הוא רוצה לדעת, רוצה לדעת בכל מחיר האם המחשבה שלו באמת נכונה, או שזה רק נדמה לו.

יעברו שנים רבות; ינק יעבר עם בנו בשדרה, בגן, ליד שני האלונים. האלון הקטן גדל כבר. כשיתבונן בהם יזכר ינק באותו קיץ ובספרים, ויזכר במחשבותיו.

